

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۲/۲۵

عبدالباري جهاني

د علامه اقبال څلوريځي نهمه برخه

د خلقت په آيينه كې بې له تا بل نه ښكاريږي
چې بې نښې بې نښان دی ستا هستي را معلوميږي
خه بې باكه وړ روان سه د ژوندون پر كړ لېچونو
پراخ جهان ستا له وجوده، يوه ستا هستي څليږي

چې نرگس غوندي تېر نه سي پټي سترگي له چمنه
لكه بوى غنچه كې نغښتې داسي مه خه له وطنه
تا ته حق سترگي دركړي هسي نه په روڼو سترگو
عقل ويښ زړه دي ويده وي روح دي والوزي له تنه

عجم داسي سمندر دی چې ساحل يې نه ښكاريږي
رنگ په رنگ پكښې الماس دي مرغلري يې څليږي
مگر زه به يې څپو ته كښتې خپله لاهو نه كرم
چې آرام يې دي موجونه نهنګ نه پكښې ښكاريږي.

ضميرگن فکان غير از تو کس نيست
نشان بى نشان غير از تو کس نيست
قدم بيباک تر نه در رءه زيست
به پهنای جهان غير از تو کس نيست

چو نرگس این چمن نا دیده مگذر
چو بو در غنچه پیچیده مگذر
ترا حق دیده روشنتری داد
خرد بیدار و دل خوابیده مگذر

عجم بحریست ناپیدا کناری
که در وی گوهر الماس رنگ است
ولیکن من نه رانم کشتی خویش
به دریایی که موجش بی نهنګ است